

Mostra Internazionale:

A cura di: Centro Studium Gorizia

Università Cattolica di
Budapest "Pázmány Péter",
Campus di Piliscsaba

Gorizia – Budapest- Roma 2010

“Stefano d’Ungheria, fondatore dello stato e apostolo della nazione”

*Szent István király, a magyar állam megalapítója
és a nemzet apostola*

La Sacra Corona Ungherese

La tradizione ungherese tramanda che la Sacra Corona non era stata da principio destinata al re magiaro Stefano, bensì al re polacco. Fu in sogno che papa Silvestro II ricevette l'arcangelo Gabriele che lo esortò a donarla al re di quel popolo che aveva appena conosciuto il cristianesimo.

Tuttavia più realisticamente si suppone che la corona sia composta di due parti, costruite in epoche differenti e poi unite nel XII sec., divenendo il simbolo indispensabile dell'incoronazione dei re ungheresi fino al 1916 quando Carlo IV, l'ultimo re ungherese, venne incoronato con essa.

Le parti della corona:

1) La parte inferiore della corona, originariamente un diadema, è la *Corona Graeca*; essa è così denominata per le iscrizioni in greco che accompagnano le raffigurazioni. Probabilmente è stata costruita tra il 1074 e il 1077 per la moglie del re Géza, omonimo del padre di Stefano. Su di essa si possono ammirare splendide rappresentazioni in stile bizantino decorate a smalto su oro e alternate da gemme preziose. Esse descrivono diversi santi, sovrani e gli arcangeli Gabriele e Michele, che affiancano la raffigurazione frontale del Cristo Pantocratore. Questa parte della corona simboleggia il Regno Terreno di Dio.

2) La parte superiore è la *Corona Latina* che probabilmente è stata costruita nell' XI sec. nell'Italia settentrionale. Il nome deriva dalle iscrizioni latine riportate sulle effigi di otto apostoli realizzate a smalto su lamine d'oro. Esse convergono verso la figura di Cristo, posto all'apice della corona, all'incrocio delle due fasce d'oro. Tradizionalmente queste lamine, incorniciate da decorazioni in filigrana, perle e pietre preziose, provengono da uno scrigno di reliquie regalato da papa Silvestro a Stefano. Essa rappresenta il Regno Celeste di Cristo.

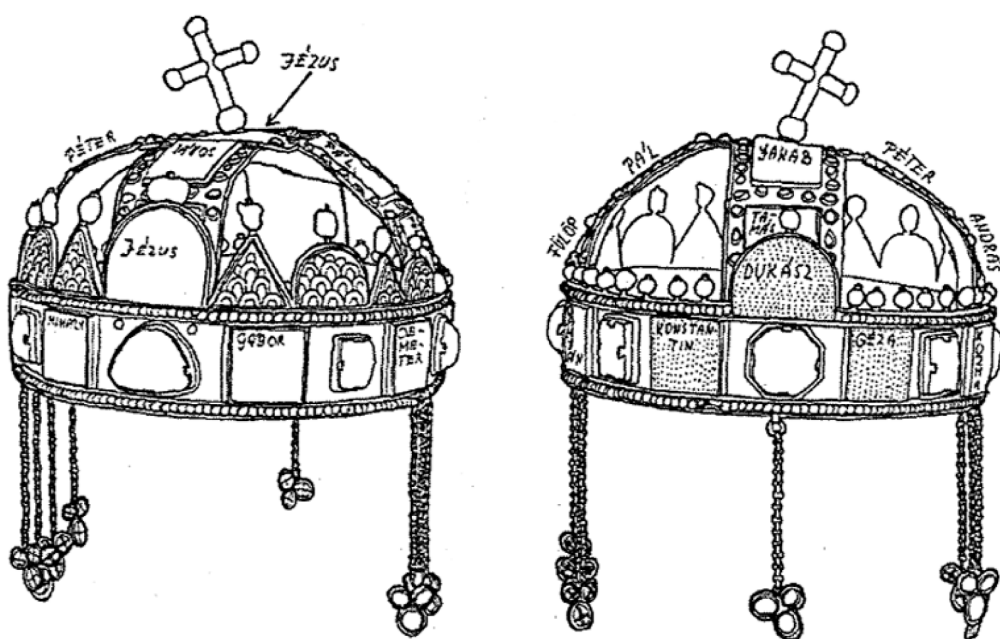
La croce, costituente la terza parte della corona, è stata impiantata sull'immagine di smalto sulla sommità della corona nel XVI sec. trafiggendo la lamina e rovinando in parte la raffigurazione.

Nel secolo successivo ha subito un incidente a causa del quale si inclinò in modo così inconsueto.

Re Stefano affidò la corona e con essa l'intera Ungheria nelle mani della Madonna quando, rimasto senza eredi per la morte del figlio Imre, si trovò nella difficile situazione di dover affidare il suo regno al nipote veneziano Pietro Orseolo, sgradito alla moglie Gisella.

Per questo ancora oggi le rappresentazioni ungheresi della Madonna la raffigurano con la Sacra Corona sul Capo; Ella è infatti la Patrona dell'Ungheria, la Santa più venerata in terra magiara.

La sacra corona è custodita oggi nel parlamento ungherese poiché rappresenta l'identità del popolo magiara, infatti con essa Stefano poté costituire uno stato unitario e abbracciando il cristianesimo ne permise l'inserimento in Europa. Pur essendo ora una repubblica, l'Ungheria custodisce la Sacra Corona come simbolo della continuità dello stato e la sua indipendenza, quasi fosse una reliquia della nazione ungherese.

A Magyar Szent Korona

A legenda úgy tartja, hogy a Magyar Szent Koronát II. Szilveszter pápa készítette: eredetileg a lengyel uralkodónak szánta, de álmot látott, amelyben Gábriel arkangyal arra utasította, hogy a koronát a magyarok királyának küldje el.

Valósághibbnek tetszik ugyanakkor egy másik feltételezés, amely a koronát két részre osztja: e szerint az abroncs, az alsó rész, korábban készült a pántoknál, amelyek csak a XII. század folyamán lettek hozzáillesztve. A Magyar Szent Korona 1916-ban került utoljára királyi főre: az utolsó magyar király, IV. Károly megkoronázásakor.

A korona részei:

1) A korona alsó része, más néven *Corona Graeca*, eredetileg diadém volt, amely az 1074 és 1077 között uralkodó I. Géza király feleségének készült. Nevét a rajta látható görög nyelvi feliratokról és bizánci stílusú ábrázolásokról kapta. A színarany

abroncskorona Isten földi birodalmát jelképezi, melynek csúcsán a Pantokrátor Krisztus ül, akit Mihály és Gábriel arkangyalok, valamint keleti szentek és uralkodók zománcképei vesznek körül.

2) A korona felső részének elnevezése *Corona Latina*, amely feltehetőleg a XI. században, Észak-Itáliában készült. Ezt a részt a pántok alkotják, amelyek aranylemezein nyolc apostol zománcképe látható, valamint latin nyelvi képfeliratok; a csúcson pedig Jézus Krisztus képe fogja össze a pántokat. Az aranylemezek valószínűleg egy ereklyetartóról vagy más kegytárgyról származnak, melyet István Szilveszter pápától kaphatott ajándékba. A Corona Latina Isten mennyei birodalmát jelképezi.

A korona harmadik részét jelentő keresztet a XVI. században erősítették a felső zománcképhez, némileg károsítva is azt. A következő század folyamán a keresztet feltehetőleg sérülés érte, és ennek következtében görbülhetett el olyan különösképpen.

Szent István király, mikor fia halála után kilátástalan helyzetbe került az ország, a magyar hazát Szűz Mária oltalmába ajánlotta a Szent Korona képében: a Szent Szűz így vált Magyarországot és a magyarok legfőbb pártfogójává. A Madonna éppen ezért számtalan ábrázoláson látható fején a Magyar Szent Koronával.

A Szent Koronát, amelyet ma az Országházban őriznek, a magyar identitás megtestesítőjeként, a magyar állam folytonosságát és függetlenségét megtestesítő ereklyeként tiszteljük.

